

Tarixi həqiqətlər erməniliyi ifşa edir

Günün günorta çağı iki ziyalının bir-biri ilə öcəşdiyini eşidəndə hiddətimdən tərledim: “İrəvan” yazaq, yoxsa “Yerevan”. Biri dirənib ki, “...yazılma qaydası Yerevandır və bizim mətbuatımızda bu şəkildə yazmaq lazımdır”, “...indiki halda Ermənistanın paytaxtı Yerevandır və onu İrəvan yazmağın heç bir mənası yoxdur”.

O biri də and-aman edir ki, “İrəvan xanlığı mövcud olub və şəhər də bu xanlığın adını daşıyır”. O tarixi məkana “Yerevan” qondarma olmasını inandırmaqdan öteri deyir: “...1918-ci ildə Azərbaycan Cümhuriyyəti digər bütün ərəzilərə (Anadolu, Naxçıvan və s.) iddialarından əl çəkmələri şərtlə İrəvanı (İrəvan xanlığını) ermənilərə güzəştə getmişdi. Bununla bağlı F.X.Xoyski o vaxtkı xarici işlər naziri M.H.Hacinskiyə ünvanladığı məktubda yazır: “Ermənilər ultimatumu qəbul edirlər və müharibəyə son qoyurlar. Biz İrəvanı güzəştə getdik”.

Əlbəttə, biz sülh, əmin-amanlıq xatirinə, xalqı rus-erməni quzğunlarının hücumlarından, fəlakətdən xilas etmək naminə İrəvanı (İrəvan xanlığını) güzəştə etdik.

Şükürlər olsun, bu gün Müstəqil Azərbaycan regionda inkişaf etmiş qüdrətli ölkədir. Onun güclü ordusu var. Belə bir şəraitdə olmazmı ki, xalqımızın təəssübkeş insanları - fikir adamları Azərbaycanın bütövlüyü, cənnətməkan torpaqlarından yadelliləri qovub çıxarmaq yolları haqqında düşünsünlər. Tarix öz sözünü deyəcəkdir: Bir zaman gələcəkdir ki, İrəvan xanlığı ərazisində dinc əhalidən

başqa ermənilik xəstəliyinə yoluxmuş bir nəfər də qalmayacaqdır.

Bu tarixi prosesi yaxınlaşdırmaq uğrunda mübarizə aparmaq hər bir vətəndaşın şərf və vicdan borcu olmalıdır.

XIX əsrin əvvəllərindən qaragüruh rus şovinistlərinə sığınmış mürtece erməni quldur dəstələri Türkiyədə, İranda və Cənubi Qafqazda dinc müsəlman xalqlarına qənim kəsilmiş, onların yurd-yuvasını dağıtmış, talamış, soyqırım siyasəti yeritmişlər.

Tarixi dövənlərdə ermənilik siyasəti yeridən din xadimləri və millətçi ziyalılar dinc erməni əhalisini fəlakətə sürükləmiş, onların yerli xalqlarla əmin-amanlıq şəraitində yaşamasına imkan verməmişlər. Bütün dünyada pərakəndə halda yaşayan ermənilər arasında mürtece fikirli millətçi qaragüruh öz ictimai fəaliyyətləri ilə bu xalqa bədnamçılıq qazanmışlardır. Qədimdən bəri tanınmış dünya xadimlərinin erməniləri satqın, oğru, etibarsız, xain adlandırmaları təsadüfi deyildir.

Mənfur xislətli erməni millətçilərinin tarixi keçmişini, fitnəkar əməllərini nəzərə alan Əlibəy Hüseynzadə 1906-cı ildə “Həyat” qəzetində dərc etdirdiyi “Milliyyət və insanıyyət” məqaləsində oxucularına yazırdı: “Amandır, bu canilərdən, iblislərdən özünüzü qoruyun!..”

Qədim mətnlər və klassik mənbələr ermənilərin oğurluğunu, xəyanətini və saxtakarlığını dünya ictimaiyyəti qarşısında ifşa etməyə imkan verir. 2018-ci il aprelin 20-də Bakıda Müəllif Hüquqları Agentliyinin (MHA) təşkilatçılığı ilə keçirilən konfransda səsləndiyi kimi hay-er-

mənilər 1918-ci ildə Cümhuriyyət tərəfindən hədiyyə verdiyi torpaqlarda - İrəvan xanlığı və Zəngəzur qəzası ərazilərində erməni dövləti yaratmalarına baxmayaraq riyakarlıqla dolu tərribat xarakterli məlumat yaymaqla Naxçıvan torpaqlarına ərazi iddialarından əl çəkmirlər.

Görkəmli tədqiqatçı alim Kamran İmanov öz geniş məruzəsində dediyi kimi, hay-ermənilər “Ərazi iddiaları ilə yanaşı, ermənilər tərəfindən əqli mülkiyyətimizin oğurlanmasının”, “Azərbaycan mədəni ənənələrini özününküləşdirməyin erməni ənənəsinə” çevrilməsi üsulları artıq çoxdan sirr deyil. Rəvayətlərimizi mənimsəmək, bayatılarımızı oğurlamaq, dastanlarımızı özününküləşdirmək üçün türk adlarının və coğrafi adların erməniləşdirilməsi, atalar sözləri və məsəllərimizin erməniləşdirilməsi üçün erməni dilinə, sonra isə digər dillərə tərcümə edilməsi, musiqimizi haylaşdırmaq üçün not şəklinə çevirib nəşr etmək, mətbəximizi, xalçalarımızı özününküləşdirmək ermənilərin gündəlik işinə çevrilib”.

Konfransda çıxış edənlərin işğal olunmuş ərazilərimizdə memarlıq abidələrimizin məhv edilməsi, “Armeniya” coğrafi adının etimologiyası, erməni əlifbasının Aran mənşəyi, hayların etnik xüsusiyyətləri, ermənilərin Urartu və Armina dövlətinin mirasına iddiaları və s. məsələlərdən söhbət açması, əsassız iddiaların, saxtakarlığın, uydurmaların təkzibedilməz faktlarla ifşa edilməsi tədqiqatçı alimlərin həmrəyliyi və dünya əfkarı-ümumiyyəsi qarşısında erməniliyi ifşa etmək səylərini göstərir.

Xarici ölkə alimləri də ermənilərin ümumdünya saxtakarlığını ifşa edən yeni, təkzibedilməz dəlillərlə çıxış edirlər.

Rus araşdırmaçı jurnalistləri müəyyən etmişlər ki, ermənilər dövlət bayrağını Kolumbiya bayrağının eynisi əsasında formalaşdırıblar.

Müasir erməni əlifbası da oğurluqdur. Dünya şöhrətli həbəş politoloqu, professor Tekola Xaqos Gürcüstanın “Literatutruqlu qazeta” adlı ədəbiyyat qəzetinə müsahibəsində ermənilərin istifadə etdikləri əlifbanın qədim həbəş əlifbasının eyni olmasını söyləmişdir.

2010-cu ildə İstanbul Universitetinin kitabxanasında erməni əlifbası ilə yazılmış bir kitaba təsadüf edən Tekola Xaqos yazır: “...Çaş-baş halda mənim üçün anlaşılmaz dildə tərtib edilmiş bu kitabı vərəqləyirdim və mənim gözlərim önündə yer üzündə ən qədim abidələrdən biri olan həbəş əlifbasının qədim nümunələri canlandı. Bu, bizim əcdadlarımızın min illərlə əvvəl yazdıqları hərfələrimizin surəti idi. Təəccübdən az qala bağırmaq istədim, bu hərfi işarələri dostuma - Əddis-Əbəbə Universitetindən olan tarixçiyə göstərdim. O gülümsündü və mənə dedi: — “Məgər, sən doğrudan da bilmirdin? Bizim hərfilər ilə yazmağı dayandıran kimi, ermənilər bütün dünyaya onu erməni əlifbası kimi təqdim edirlər. Şəxsən mən universitetdə bu mövzuya bir neçə məruzə həsr etdim. Dünyaya elmi isə bilir ki, bu həbəş əlifbasıdır, lakin budur, ermənilər onu özlərininki kimi təbliğ edirlər...”

Göründüyü kimi, erməni əlifbası oğurluqdur. Onun ermənilər tərəfindən mə-

nimsənilməsi haqqında müxtəlif mülahizələr söylənsə də nəticə birdir: erməni əlifbası olmamışdır.

Professor Əjdər Tağioğlunun tədqiqatına görə, Mesrop Maşdos əlifba ixtiraçısı deyil, fırıldaqçı anonim keşişdir. Azərbaycanlı tədqiqatçı erməni dilçi alimi R.Açaryanın və Nikitin Eminin elmi qənaətlərinə əsasən gətirdiyi tarixi məddi sübutlar əsasında “erməni yazısı”nın üzünü çıxarılmış “Avesta yazısının variantı” olması fikrinə gəlir. Tədqiqatçı alimin araşdırma və müşahidələrinə görə erməni vandalları “erməni yazısının mənşəyini gizlətmək üçün Ateşgahların kitabələrində, Van gölü ətrafında müqəddəs “Avesta” daş yazılarının mətnlərini silib yox etmişlər.

Görkəmli alim Buludxan Xəlilov “erməni əlifbası”na münasibətini bildirərkən demişdir: “Ola bilməz ki, qaraçı xislətində olan bir millət əlifba yaratsın. Ermənilərin həyatı, fəaliyyəti qaraçı simasında olub. Ən qədim yazı daş üzərində həkk olunmuş yazıdır. Əgər hansısa xalqın daş üzərində həkk olunmuş yazısı varsa, o, xalqın əlifbası da, yazısı da qədimdir. İkincisi, gil üzərində həkk olunmuş yazılı abidələrdir: (“Gilqamış” və ya “Bilqamış” dastanı). Növbəti dövrdə dəri və nəhayət kağız üzərində həkk olunmuş yazılar meydana çıxdı. Bizim qədim Alban yazılı abidələrimiz və Orxan-Yenişey abidələrimiz var. Ermənilərin daş üzərində yazılmış hansı yazılı abidəsi var?.. Ermənilərin əlifbası oğurluqdur, onların himayədarları və özlərinin hiyləgər siyasəti bizim etnoqrafları, tarixçiləri hərəkətə gətirməyib. İndi hərəkətə gətir-

mək və bunları sübut etmək lazımdır”.

Filologiya elmləri doktoru İlhami Cəfərsoyun elmi mülahizələrinə görə ermənilər IV əsrə qədər yunan və pəhləvi əlifbalarından istifadə etmişlər. Mesrop Maşdos Məraşədə Efiopiya əlifbasını mənimsədikdən sonra onun əsasında alban İber erməni əlifbalarını tərtib etmişdir. Əslən Aran nəslindən olan Mesrop Maşdos yalnız siyasi səbəblərə görə yox, etnik səbəblərə görə hər üç əlifbanı Efiopiya əlifbası əsasında tərtib etmişdir. Mesrop misirli deməkdir. Yəhudilər Aran sözünü misir formasında öz dillərinə tərcümə etmiş, nəticədə Mesrop və Misir adları yaranmışdır”.

İlhami Cəfərsoy yazır: “Qafqazın xristian əlifbasının Efiopiya əlifbalı əsasında tərtib edilməsinin əsas iki səbəbi var idi. Birinci səbəb Efiopiyanın elitar nəslələrinin çoxunun türk əsilli olması idi. Onlar ön Asiyadan Misirə köçmüş, oradan Nibiyaya və Efiopiyaya qovulmuşlar”.

Mübahisə doğuran mülahizələrdən biri də erməni əlifbasının V əsrdə suriyalı din xadimi Danil tərəfindən tərtib edilməsi məsələsidir.

Hətta erməni əlifbasında istifadə edilən hərfələrin Zərdüştlü yazılarından götürülməsi fikri də söylənir.

Dərin inamla demək olar ki, tədqiqatçı alimlərin birgə səyi nəticəsində tarixin toz basmış kitabələrini dilə gələcək, həqiqət qartmış ermənilik uydurmaları və böhtanlarına son qoyacaqdır.

Fikir karvanı Olimpiq elçatmaz zirvələrinə doğru çıxır açmaqdadır.